

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 26 augustus 2009 in zaken nrs. 08/35919 en 08/35920 in de
gedingen tussen:

(hierna: vreemdeling 1) en (hierna: vreemdeling 2),
mede voor haar minderjarige kind (hierna tezamen: de vreemdelingen),

en

de staatssecretaris.

1. Procesverloop

Bij besluiten van 10 en 11 september 2008 heeft de staatssecretaris aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 26 augustus 2009, verzonden op 27 augustus 2009, heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 september 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Op het hoger beroep zijn de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), het Vreemdelingenbesluit 2000 en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 van toepassing, zoals die luiden tot 1 juli 2010.

2.2. In de enige grief klaagt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat vreemdeling 1, gelet op de door hem overgelegde nationaliteitsverklaring van 28 september 2006 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd. Volgens de staatssecretaris heeft de rechtbank niet onderkend dat op voorhand is uitgesloten dat voormelde verklaring kan afdoen aan het besluit van 23 juni 2005, waarbij de aan vreemdeling 1 verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is ingetrokken.

2.2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.2.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.2.3. Vreemdeling 1 heeft eerder, op 27 juli 2002, een aanvraag ingediend om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Bij besluit van 4 april 2003 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) de gevraagde verblijfsvergunning aan hem verleend. Vervolgens heeft de minister deze verblijfsvergunning bij besluit van 23 juni 2005 ingetrokken. Het besluit van 11 september 2008, waarbij de aanvraag van vreemdeling 1 van 25 mei 2007 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen, is, nu beide besluiten strekken tot het onthouden aan de vreemdeling van die vergunning, van gelijke strekking als dat van 23 juni 2005, zodat op het tegen het besluit van 11 september 2008 ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

Vreemdeling 2 heeft eveneens eerder, op 8 juni 2004, een aanvraag ingediend om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Bij besluit van 23 juni 2005 heeft de minister die aanvraag afgewezen. Het besluit van 10 september 2008, voor zover daarbij de aanvraag van vreemdeling 2 van 25 mei 2007 is afgewezen, is van gelijke strekking als dat van 23 juni 2005, zodat op het tegen het besluit van 10 september 2008 ingestelde beroep voormeld beoordelingskader in zoverre eveneens van toepassing is. Vreemdeling 2 beoogt met haar aanvraag in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000. Haar aanvraag is derhalve afhankelijk van die van vreemdeling 1.

De aanvraag van 25 mei 2007, voor zover door vreemdeling 2 ingediend voor haar kind, is voor hem een eerste aanvraag, waarop voormeld beoordelingskader niet van toepassing is.

2.2.4. In het besluit van 23 juni 2005, waarbij de aan vreemdeling 1 verleende verblijfsvergunning is ingetrokken, heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat, gelet op de conclusies van de door het Bureau Land en Taal uitgevoerde taalanalyses van 8 en 15 november 2004, vreemdeling 1, anders dan hij heeft gesteld, eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Liberia en hij dus bij de oorspronkelijke aanvraag onjuiste gegevens heeft verstrekt over zijn identiteit, nationaliteit en herkomst en dat daarom geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas.

2.2.5. De Liberiaanse ambassade te Brussel heeft op 28 september 2006 op naam van vreemdelingen 1 en 2 gestelde nationaliteitsverklaringen afgegeven, waarin is vermeld dat zij de Liberiaanse nationaliteit hebben en

dat zij respectievelijk op _____ en _____ te _____ in _____ zijn geboren. Vreemdelingen 1 en 2 hebben deze documenten blijkens het rapport van het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden aan de aanvragen van 25 mei 2007 ten grondslag gelegd om aan te tonen dat zij, anders dan de minister in de besluiten van 23 juni 2005 heeft aangenomen, de Liberiaanse nationaliteit hebben en uit dat land afkomstig zijn.

2.2.6. De rechtbank heeft niet onderkend dat op voorhand is uitgesloten dat de op naam van vreemdeling 1 gestelde nationaliteitsverklaring kan afdoen aan het besluit van 23 juni 2005, waarbij de aan hem verleende verblijfsvergunning is ingetrokken. Deze verklaring heeft alleen betrekking op de nationaliteit en de geboorteplaats van vreemdeling 1 en kan, nog daargelaten dat hij deze op zijn verzoek opgestelde verklaring eerder had kunnen en derhalve had moeten overleggen, reeds daarom niet dienen ter weerlegging van de conclusies van de hiervoor in 2.2.4. vermelde taalanalyses inzake de herkomst van vreemdeling 1 en het mede daarop gebaseerde standpunt van de minister dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. De rechtbank heeft deze verklaring van de Liberiaanse ambassade te Brussel dan ook ten onrechte aangemerkt als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling het volgende.

2.4. Vreemdeling 1 heeft aan zijn aanvraag ook voor het overige geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, als hiervoor onder 2.2.2. beschreven, ten grondslag gelegd. De door hem overgelegde stukken zijn óf niet afkomstig uit objectieve bron, óf zijn al in de eerdere procedure overgelegd. Met betrekking tot de op zijn initiatief opgestelde stukken geldt dat niet is gebleken dat hij deze niet eerder heeft kunnen en derhalve had moeten overleggen.

2.5. Nu vreemdeling 1 niet alsnog in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, is op voorhand uitgesloten dat de door vreemdeling 2 overgelegde nationaliteitsverklaring en geboorteakte kunnen afdoen aan het op haar betrekking hebbende besluit van 23 juni 2005, zodat ook ten aanzien van haar geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, als hiervoor onder 2.2.2 bedoeld.

2.6. Nu uit hetgeen door vreemdelingen 1 en 2 aan hun aanvragen ten grondslag is gelegd, evenmin kan worden afgeleid dat zich een voor hen relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan en zij ook geen feiten of omstandigheden naar voren hebben gebracht die als bijzonder in de zin van rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland, (JV 1998/45) zijn aan te merken, is voor rechterlijke toetsing van de besluiten van 10 en 11 september 2008 geen plaats en zijn de beroepen, voor zover die betrekking hebben op vreemdelingen 1 en 2, ongegrond.

2.7. Nu namens het kind van vreemdeling 2 in de bestuurlijke fase noch in beroep zelfstandige asielmotieven zijn aangevoerd, is het door vreemdeling 2 voor hem ingestelde beroep eveneens ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 26 augustus 2009 in zaken nrs. 08/35919 en 08/35920;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

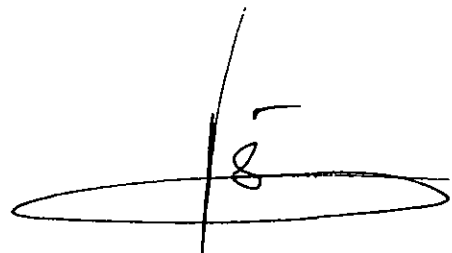
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 januari 2011

309-594.

Verzonden: 17 januari 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 08 / 35919 en AWB 08 / 35920

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 26 augustus 2009

in de zaak van:

geboren op

geboren op
beiden van Liberiaanse nationaliteit,
eisers,
gemachtigde: mr. drs. A. Hol, advocaat te Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.D. Gunster, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

1.1 Eisers hebben op 25 mei 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Deze aanvraag is mede ten behoeve van het minderjarige kind van eisers, geboren op . Verweerder heeft de aanvragen bij besluiten van 11 september 2008 afgewezen. Eisers hebben hiertegen op 6 oktober 2008 beroep ingesteld.

1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 19 mei 2008. Eisers zijn in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

-
- 2.2 Ingevolge artikel 29, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd onder meer worden verleend aan de vreemdeling:
- a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
 - c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst [...]
 - e. die als echtgenoot of echtgenote of minderjarig kind feitelijk behoort tot het gezin van de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, die dezelfde nationaliteit heeft als die vreemdeling en gelijktijdig met deze vreemdeling Nederland is ingereisd dan wel is nagereisd binnen drie maanden, nadat aan de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.4 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Eiser heeft op 27 juli 2002 in Nederland een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 4 april 2003 is eiser in het bezit gesteld van de gevraagde vergunning. Bij besluit van 23 juni 2005 is deze vergunning ingetrokken op grond van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, Vw. De door eiseres ingediende aanvraag om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen is bij besluit van 23 juni 2005 afgewezen. Het hiertegen door eisers ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 31 augustus 2006 (geregistreerd onder nummers AWB 05/32487 en 05/32488) ongegrond verklaard. Het hiertegen ingestelde hoger beroep is bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 17 november 2006 (geregistreerd onder nummer 200606947/1) ongegrond verklaard.
- 2.5 Eisers hebben ter onderbouwing van hun onderhavige aanvraag het volgende aangevoerd. Ter onderbouwing van zijn gestelde Liberiaanse nationaliteit heeft eiser een nationaliteitsverklaring overgelegd van de Liberiaanse ambassade te Brussel, gedateerd op 28 september 2006. Daarnaast wil eiser de authenticiteit laten onderzoeken van het document waaruit blijkt dat zijn vader tot Liberiaans staatsburger is genaturaliseerd. Eiser wil in Nederland blijven om hier een betere toekomst voor zichzelf, eiseres en hun kind op te bouwen. In Liberia heeft eiser geen hoop en geen toekomst. Eiser denkt dat hij bij terugkeer naar Liberia mogelijk wordt aangehouden op het vliegveld of men zou erachter kunnen komen dat zijn vader bevriend was met Alhadji Kromah, de leider van het voormalige ULIMO, thans de ALCOP (All Liberia Coalition Party). Dat zou voor problemen kunnen zorgen. Eisers kunnen ook niet terug naar Guinee, waar zij voor hun komst naar Nederland enige tijd hebben verbleven. Eiser weet niet wat hij daar zou kunnen doen.

- 2.6 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, op het volgende standpunt gesteld. De door eiser overgelegde nationaliteitsverklaring wordt aangemerkt als een nieuw feit ten opzichte van de voorgaande procedure. De aanvraag wordt dan ook inhoudelijk beoordeeld. De overgelegde nationaliteitsverklaring is, blijkens het proces-verbaal van de Koninklijke Marechaussee van 29 mei 2007, aangemerkt als met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid echt. Er wordt derhalve uitgegaan van de Liberiaanse nationaliteit van eiser. Dit zegt evenwel niets over het eventuele verblijf van eiser in Liberia en evenmin over de geloofwaardigheid van zijn relaas. Op 8 en 15 november 2004 zijn door het Bureau Land en Taal van verweerder rapporten van taalanalyse uitgebracht, waaruit blijkt dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de taalgemeenschap van Liberia, maar is te plaatsen in Guinee. Gelet op dit resultaat is het niet geloofwaardig dat eiser vanaf zijn geboorte tot januari 2000 in Liberia heeft verbleven. De verklaringen van eiser hiervoor zijn onvoldoende om te twijfelen aan de conclusies van twee afzonderlijke taalanalisten. Eiser heeft geen objectieve aanwijzingen aangedragen die nopen tot wijziging van het standpunt zoals dat in de voorgaande procedure is ingenomen. Eiser heeft een contra-expertise laten uitvoeren door De Taalstudio. Het rapport daarvan is opgemaakt op 7 juli 2008. Deze contra-expertise weerlegt de conclusies van 8 en 15 november 2004 niet, nu hierin is geconcludeerd dat het taalkundig bewijs erop wijst dat eiser buiten Liberia is opgegroeid. Dat eiser gegevens over Monrovia, zijn schoolopleiding aldaar, de politieke situatie en de naturalisatie van zijn vader heeft verstrekt leidt niet tot een andere conclusie. De gegevens over Liberia en Monrovia zijn algemeen van aard. Daarbij valt, zoals ook blijkt uit het rapport van taalanalyse van 8 november 2004 en de contra-expertise van 7 juli 2008, niet uit te sluiten dat eiser enige tijd in Monrovia heeft gewoond. Dit neemt niet weg dat eiser niet kan worden gevolgd in zijn verklaringen dat hij vanaf zijn geboorte tot 2000 in Liberia heeft gewoond. De aannemelijkheden die eisers gemachtigde schetst, doen daar niet aan af. Nu eiser zijn gehele asielrelaas in Liberia heeft gesitueerd, kan hiaraan geen geloof worden gehecht. Het beleid als weergegeven in Tussentijds Bericht Vreemdelingen-circulaire (TBV) 2002/47 en Wijzigingsbericht Vreemdelingen-circulaire (WBV) 2006/27 waar eiser naar verwijst schrijft voor dat Mandingo in Liberia bij een geringe indicatie in aanmerking kunnen komen voor inwilliging van de aanvraag. Nu het relaas van eiser niet geloofwaardig is, kan niet worden gesproken van een dergelijke geringe indicatie. Overigens bestaat er thans geen speciaal beleid meer voor Mandingo uit Liberia. Derhalve bestaat geen aanleiding om eiser in bezit te stellen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29 Vw. Nu de aanvraag van eiser wordt afgewezen, komt eisers niet in aanmerking voor een afgeleide status als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw. Eisers heeft geen persoonlijke asielmotieven aangevoerd op grond waarvan zij in aanmerking zou kunnen komen voor een verblijfsvergunning.
- 2.7 Eisers hebben hiertegen in beroep het volgende aangevoerd. Eisers verwijzen naar hetgeen eerder is aangevoerd en met name naar de informatie die zij hebben overgelegd omtrent hun Liberiaanse nationaliteit en herkomst. Eisers is met een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw ingereisd. Haar verzoek draagt een van dat van eiser afhankelijk karakter. De nationaliteit van eiser is thans niet langer in geschil, maar slechts zijn herkomst. De bereidheid van de Liberiaanse ambassade te Brussel om aan eiser een laissez-passer te verstrekken, is geheel gegrond op een gesprek tussen eiser en de consul. De consul moet daarbij zijn bevindingen hebben gebaseerd op de kennis

van eiser van Liberia en Monrovia en dus zijn bereidheid hebben gebaseerd op eisers herkomst. De bevindingen van de contra-expert omtrent eisers herkomst zijn geheel anders dan die van de taalanalisten van Bureau Land en Taal. Deze laatste analisten stellen immers dat eiser mogelijk enige tijd in heeft verbleven en in staat is informatie te verschaffen over zijn beweerde woonomgeving, terwijl de contra-expert stelt dat eiser "the cultural knowledge of a long-time resident of Liberia's capital" heeft. Het valt dan ook niet goed te begrijpen dat eisers informatie over Monrovia niet overtuigen of vrij algemeen van aard zijn. Liberia is het land van herkomst van eiser. Het is niet aannemelijk dat eiser gedurende zijn jeugd buiten Liberia heeft verbleven. Eiser is in geboren. Daarnaast heeft de vader van eiser zes jaar na eisers geboorte de Liberiaanse nationaliteit verkregen. Het is ook niet aannemelijk dat eiser later, na het bereiken van de volwassen leeftijd, naar is verhuisd, waar het toen zeer onveilig was. Eiser heeft voor zijn komst naar Nederland ruim twee jaar in Guinee verbleven. Niet valt in te zien waarom eiser dit wel zou verklaren, maar een eventueel eerder verblijf in Guinee niet. Ten onrechte is eisers verblijfsvergunning ingetrokken en ten onrechte weigert verweerder rechtsherstel te verlenen.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.8 Uit het ne bis in idem beginsel vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, op voorhand moet worden aangenomen dat laatstgenoemd besluit door de bestuursrechter niet mag worden getoetst als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dat geldt ook indien uit hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het EHRM van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.
- 2.9 De rechtbank beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.
- 2.10 De rechtbank ziet zich, gelet op het hiervoor aangehaalde toetsingskader, gesteld voor de vraag of eisers ter onderbouwing van de onderhavige aanvraag nieuwe feiten of veranderde omstandigheden hebben aangevoerd. Deze vraag moet bevestigend worden beantwoord. Immers, eiser heeft een nationaliteitsverklaring overgelegd, waaruit blijkt dat eiser de Liberiaanse nationaliteit heeft. Verweerder hecht thans geloof aan de Liberiaanse nationaliteit. In dat opzicht is sprake van een nieuw feit of veranderde omstandigheid.

zaaknummers: AWB 08 / 35919 en 08 / 35920

5

-
- 2.11 Vervolgens ziet de rechtbank zich gesteld voor de vraag of deze omstandigheid voor verweerder aanleiding had moeten vormen het besluit tot intrekking van de aan eiser verleende verblijfsvergunning te herzien. Naar het oordeel van de rechtbank moet ook deze vraag bevestigend worden beantwoord. Hierbij is het volgende redengevend.
- 2.12 Tijdens de eerdere procedure is eiser niet in staat geweest zijn Liberiaanse nationaliteit met een document aan te tonen. Zoals reeds opgemerkt, heeft eiser dit thans wel gedaan, te weten door het overleggen van een nationaliteitsverklaring. Verweerder heeft aangegeven thans geloof te hechten aan de nationaliteit van eiser. Naar het oordeel van de rechtbank leidt dit tot de conclusie dat verweerder achteraf gezien dan ook ten onrechte geen geloof heeft gehecht aan de door eiser opgegeven nationaliteit. Verweerder had zich, gelet hierop, moeten afvragen of dit het besluit tot intrekking van de aan eiser verleende verblijfsvergunning anders maakt en niet of er nu aanleiding is om aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen op grond van de veranderde omstandigheid.
- 2.13 Dit klemmt te meer, nu eiser ten tijde van de intrekking van de aan hem verleende verblijfsvergunning nog in aanmerking kwam voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van TBV 2002/47 en WBV 2006/27. Verweerder heeft overwogen dat geen sprake is van een geringe indicatie, nu het asielaanspraak ongelooftwaardig is bevonden. Dit is evenwel gebaseerd op de onjuiste aanname dat eiser niet de Liberiaanse nationaliteit heeft. Naar het oordeel van de rechtbank is het bestreden besluit ook op dit punt onvoldoende gemotiveerd. Verweerder dient derhalve een nieuw besluit te nemen op het verzoek tot heroverweging van het intrekkingbesluit van eiser.
- 2.14 De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren.
- 2.15 De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.16 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eisers heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

zaaknummers: AWB 08 / 35919 en 08 / 35920

6

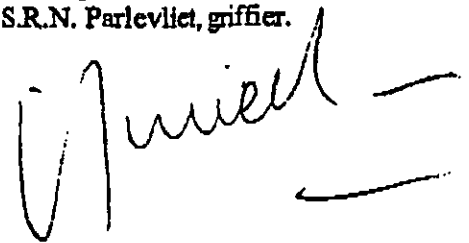
3. Beslissing

De rechtbank:

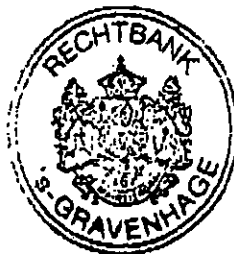
- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met in achtneming van deze uitspraak;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan eisers.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F. Miedema, rechter, en op 26 augustus 2009 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van drs. S.R.N. Parlevliet, griffier.

De griffier is verhinderd te tekenen.

afschrift verzonden op: **27 AUG 2009**Coll: *ES***Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

H

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE
 INGEKOMEN

23 SEP 2009

 ZAAKNR. 200907394/1102
 AAN:
 BEHANDELD DOOR: PAR:

Postadres: Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

 Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

 Bezoekadres
 Bordewijklaan 82
 2591 XR Den Haag
 Telefoon 070 3703901
 Fax 070 3709534

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Vestiging Den Haag
Doorkiesnummer(s)	Ch. R. Vink
Datum	070 779 4564
Ons kenmerk	23 september 2009
Uw kenmerk	0207.30.4030
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep van de Staatssecretaris van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige voorziening

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 26 augustus 2009, verzonden op 27 augustus 2009, met kenmerk Awb 08/35919 en 08/35920.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Staatssecretaris gehouden binnen zes weken na de datum waarop de uitspraak is verzonden een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Staatssecretaris zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Staatssecretaris geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hetgachtend,

B. Kristel, senior-procesvertegenwoordiger

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 SEP. 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr B. Kristel
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Haarlem
van 26 augustus 2009
met kenmerk Awb 08/35919 en 08/35920

Inzake:
en
met kenmerk 0207.30.4030
aan te duiden als verweerder,
gemachtigde: mr. drs. A. Hol

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. Ch.R. Vink
070 779 4564

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 26 augustus 2009, verzonden op 27 augustus 2009, met kenmerk Awb 08/35919 en 08/35920 (*productie*), in welke zaken de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 11 september 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1. Op 25 mei 2007 hebben verweerders een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning astel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluiten van 11 september 2008 heeft de Staatssecretaris deze aanvragen afgewezen.
- 2.3. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank van de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 2.10 van de bestreden uitspraak:

“[...] Deze vraag moet bevestigend worden beantwoord. Immers eiser, heeft een nationaliteitsverklaring overgelegd, waaruit blijkt dat eiser de Liberiaanse nationaliteit heeft. Verweerder hecht thans geloof aan de Liberiaanse nationaliteit. In dat opzicht is sprake van een nieuw feit of veranderde omstandigheid.”

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.11, 2.12, 2.13, 2.14 .2.15 en 2.16 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1 Uit de jurisprudentie van uw Afdeling vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is

slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45) voordoen.

Vgl:

- AbRS 4 mei 2005, 200406320/1 LJN AT5088;
- AbRS 6 maart 2008, 20076839/1 JV 2008/169;
- AbRS 28 mei 2008, 200802254/1, JV 2008/277.

- 4.2 Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemd artikel, behoorden te worden overgelegd. *Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.*
- 4.3 De rechtbank heeft onderkend dat zij eerst diende te onderzoeken of verweerders ter onderbouwing van hun aanvraag nieuwe feiten en of omstandigheden hebben aangevoerd. Immers gelet op het hiervoor aangehaalde toetsingskader dient de rechtbank ook bij besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit te onderzoeken of er sprake is van nova. Het besluit van 11 september 2008 betreft een dergelijk besluit nu dit een afwijzing betreft om terug te komen op het ambtshalve genomen besluit van 23 juni 2005 waarbij de verblijfsvergunning is ingetrokken.
- 4.4 De rechtbank komt in de aangevallen overweging evenwel ten onrechte tot het oordeel dat de overgelegde nationaliteitsverklaring waaruit blijkt dat verweerder de Liberiaanse nationaliteit heeft moet worden aangemerkt als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 van de Awb. De rechtbank heeft immers niet onderkend dat op voorhand is uitgesloten dat voormelde verklaring kan afdoen aan de eerdere beschikking van 23 juni 2005. Deze verklaring heeft alleen betrekking op de nationaliteit van de vreemdeling en kan daarom niet dienen ter weedegging van de conclusie van de taalanalyse van 20 augustus 2004 inzake zijn afkomst en het mede daarop gebaseerde standpunt van de Staatssecretaris dat zijn asielaanvraag ongehoord is. De rechtbank heeft de verklaring van de Liberiaanse ambassade te Brussel dan ook ten onrechte aangemerkt als nieuw feit of veranderde omstandigheid.

Zie:

- AbRS 12 maart 2008, 200800060/1 LJN: BC7168;

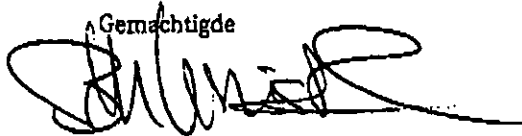
- 4.4. Gelet op het vorenstaande heeft de rechtbank miskend dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen de besluiten van 11 september 2008 ingestelde beroep.

Den Haag, 23 september 2009

Gemachtigde

*B. Kristel, senior-procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 – 779 5324
telefax 070 – 779 5315*